

Les nuclears van matar el present! Volem que matin el futur?

El proper 26 d'abril de 2006 farà 20 anys de l'accident a la central nuclear de Txernòbil.

Arreu d'Europa es preparen accions per recordar la data en què va passar allò que, segons la nucleocràcia, era impossible que esdevingués. I no solament es preparen accions per recordar el fet, sinó que totes les accions tindran per objectiu mobilitzar l'opinió pública per reclamar l'aturada de tots els programes nuclears, tant «civils» com militars, ja que els fets han demostrat a bastament que no es poden diferenciar els uns dels altres.

A Catalunya, la Dictadura franquista va imposar-hi 4 reactors nuclears. Aquella decisió antidemocràtica (ja que no hi va haver cap consulta a la població sobre l'opció tecnològica energètica nuclear, ni cap debat democràtic) va hipotecar el present, com ho demostra el fet que avui Catalunya vagi a la cua de les energies renovables a l'Estat espanyol i a Europa.

Tot i la gran mobilització de la societat catalana contra els projectes d'obertura de mines d'urani i de construcció de reactors nuclears al nostre país, es van arribar a construir 4 reactors. Les multinacionals que volien extreure l'urani que hi ha dessota terra en alguns indrets de casa nostra, van haver de marxar i abandonar el projecte a causa de la reacció popular de les comarques afectades.

Avui, tenim encara 3 centrals nuclears en funcionament (això quan funcionen!,

ja que Vandellòs II s'ha passat força mesos aturada). I la nucleocràcia ara ens bombardeja amb reiterats missatges per fer-nos creure que sense la nuclear no hi ha energia elèctrica suficient. Aquestes centrals en funcionament aboquen quantitats gens menyspreables de radioactivitat a la biosfera que contribueixen significativament a l'enverinament radioactiu dels sistemes naturals i dels éssers vius que en depenen. A més a més, generen residus radioactius que són emmagatzemats al costat de les centrals. El cicle del combustible nuclear (tant la part davantera com la posterior al reactor) és una enorme font de residus radioactius (apilonaments de la mineria d'urani, urani empobrit, combustible gastat, etc.)

La nucleocràcia catalana i espanyola vol allargar la vida de les centrals nuclears existents tant com es pugui. Si se surten amb la seva, això suposarà un enorme risc per a la població, perquè a mesura que es van fent velles va augmentant la probabilitat d'ocurrència d'accidents, no només a les centrals sinó als magatzems de residus que s'allotgen al costat de les centrals.

La societat nuclear és una societat que imposa decisions al marge de la democràcia, que concentra el poder i que vulnera

tasignades fem una crida a tota la societat catalana, a les organitzacions cíviques, socials i polítiques, a les empreses (especialment les d'energies netes), a manifestar plegats el rebuig clar i decidit a l'energia nuclear i a donar suport a les energies lliures, netes i renovables.

Per això fem una crida a manifestar-nos el pròxim 22 d'abril de 2006 a Barcelona, coincidint amb el Dia de la Terra, que se celebra arreu del món, des que l'any 1970 un petit grup d'activistes va impulsar aquesta iniciativa popular que ha esdevingut internacional.

ATURADA NUCLEAR I 100% D'ENERGIES RENOVABLES!

19 de desembre de 2005

els drets democràtics a gaudir de les energies lliures, netes i renovables, que de forma gratuïta ens envia el Sol.

Per exigir l'aturada i el tancament de totes les centrals nuclears avui en funcionament a Catalunya, a l'Estat Espanyol, a Europa i arreu del món, les persones so-

ADHERIU-VOS a www.100x100renovables.net

Les persones que inicien aquesta crida són:

Dr. Ramon Alcoberro (Pals, 1957) Filòsof.	Dr. Pere Carbonell (Sant Boi de Llobregat, 1936) Enginyer industrial i físic.	Cristina Domingo (Barcelona, 1947) Metgessa acupuntora.	Dr. Antoni Lloret (Barcelona, 1935) Físic.	Dr. Jordi Pigem (Barcelona, 1964) Filòsof.	Isabel-Clara Simó (Alcoi, 1943) Esriptora i periodista.
Dr. Martí Boada (Sant Celoni, 1949) Geògraf.	Andreu Carranza (Ascó, 1957) Escriptor i novel·lista.	Hortènsia Fernàndez (Barcelona, 1943) Biòloga.	Dr. Josep Martí (Barcelona, 1942) Metge.	Dr. Josep Puig (Vic, 1947) Enginyer industrial.	Dr. Enric Tello (Barcelona, 1956) Historiador i Economista.
Xavier Borràs (Barcelona, 1956) Escriptor i periodista.	Dr. Marcel Coderch (Olot, 1953) Enginyer de telecomunicacions.	Carles Fontseré (Barcelona, 1918) Cartellista.	Anna Rosa Martínez (Barcelona, 1967) Biòloga.	Pere Ródenas (Barcelona, 1955) Metge.	Dr. Josep-Maria Terricabras (Calella, 1946) Filòsof.
Carlos Bravo (Madrid, 1960) Biòleg.	Dr. Joaquim Corominas (Barcelona, 1940) Enginyer industrial.	Xavier Garcia (Vilanova i la Geltrú, 1950) Periodista i assagista i biògraf.	Joan Pallissé (Sant Celoni, 1949) Enginyer Tècnic Industrial.	Dr. E. Rodríguez-Farré (Argelers, 1941) Metge farmacòleg i radiobiòleg.	Santiago Vilanova (Olot, 1947) Periodista.